

Na początku

Ezechiel był jednym z czterech proroków, którzy obecnie są zaliczani do grupy tzw. „proroków większych”: Izajasz, Jeremiasz, Ezechiel i Daniel (w przeciwieństwie do grupy dwunastu tzw. „mniejszych proroków”, których proroctwa zamykają Stary Testament).

Ezechiel był kapłanem, a zatem był lewitą w sile wieku, kiedy rozpoczął swoją proroczą działalność, trwającą ponad dwadzieścia lat. Był młodszy do współczesnego sobie Jeremiasza, a starszy od Daniela.

Ezechiel jest znany ze swego proroctwa „o dolinie suchych kości”, opisanego w rozdziale 37. Do tej właśnie historii nawiązuje ilustracja na naszej okładce. Proroctwo to stopniowo wypełnia się od początku powrotu Izraela w roku 1878, gdy minęły 1845 lata od chwili objęcia tego narodu wyrokiem w czasie śmierci Chrystusa. Z kolei rozdziały 38 i 39 proroctwa Ezechiela opisują inwazję na Izrael, jaka zostanie przeprowadzona przez Goga z północy, a następnie Bożą interwencję na rzecz swego narodu.

Te trzy szeroko komentowane rozdziały nie będą przedmiotem naszych rozważań; chcielibyśmy natomiast zająć się omówieniem innych fragmentów, które są równie bogate w treść, choć nie tak często omawiane.

Zaczynamy artykułem „Ezechiel 18”. Jest to rozdział, w którym prorok odnosi się do znanego powiedzenia, że „ojcowie jedli cierpkie grona, lecz zęby synów ścierpły”. W sformułowaniu tym chodzi o podkreślenie zasady dziedziczenia kary przez synów za grzeszne postępowanie ojców. Bóg powiedział do Ezechiela, że sytuacja ta ulegnie zmianie. Każdy z ludzi będzie doświadczać konsekwencji własnego postępowania, czy to dobrego, czy złego. Zasada ta znajdzie swoje wypełnie-

nie w czasie Tysiącletniego Królestwa Chrystusa. Artykuł o jakim mowa stanowi zatem analizę tego problemu.

„Ezechiel 44” to rozważania na temat różnych klas, które będą funkcjonować w Królestwie: Kościół, Wielkie Grono, Starożytni Święci i cały świat. Autor omawia wiele szczegółów dotyczących wzajemnych relacji między tymi klasami.

„Rzeczy napisane ku pouczeniu” oraz „Przebijanie się przez ścianę” to rozważania nad poważnymi tematami opisanymi dla naszego pouczenia, korekty i ostrzeżenia. Proroctwo Ezechiela jest wypełnione bezpośrednimi zarzutami wobec złych praktyk odstępczych Izraelitów. Czy jesteśmy odporni na takie rzeczy? Czyż apostoł Jan nie ostrzega nas przed duchowym „bałwochwalstwem” w naszym życiu? Weźmy sobie do serca słowa napomnienia, jakie zawarte są w tych naukach. Ostrzeżenia Ezechiela nie dotyczą jedynie czasów, które dla nas są tylko historią.

W końcu, artykuł zatytułowany „Sześć owiec” analizuje ofiary opisane w Ezechiela 46. Odnoszą się one do świata, Starożytnych Świętych i narodu Izraelskiego w czasie Tysiąclecia. Autor pokazuje, jak odrębności związane z tymi ofiarami odróżniają od siebie te trzy grupy ludzi. Następnie prowadzi rozważania nad tym, jak trzy podstawowe rodzaje ofiar opisanych w Starym Testamencie odnoszą się do siebie nawzajem.

Mamy nadzieję, że nasi Czytelnicy odniosą pożytek z analizy tych głębokich i starannie przygotowanych nauk zaczerpniętych z proroctwa Ezechiela.

Redakcja